

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LIBRERIA ESPAÑOLA.

Rambla del mitj, 20.

BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico)	16
Estranger	18

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

MODAS DE FRANSA.

Digui lo que vulgui 'm sembla que aquesta es la forma que 'm vá mes bé.

AGAFARLA VIVA.

Creguin que cada dia m' agrada més aixó que 'n diuhen conservadors.

Es un menjar aquest que no 'm cansa; francament, may me 'n veuria tip.

Son aixerits com los pésols, hém de confesarho; y quan se proposan una cosa, no 's pararan en barras.

Com los toros se 'n ván sempre al bulto; se creixen ab lo ferro; estripan caballs com per recreo; donan sustos als picadors; lo mateix clavan cornada á una capa que á un home; si reben banderillas, saben espolsárselas; quan tocan á matar no s' hi resignan; y si per casualitat fican la banya en un forat, ni 'l mateix Lagartijo es capás de fèlsela treure.

Vostés se creyan tal vegada que 's titulavan conservadors pèl desitj que tenen de conservar la familia, la lley, la propietat.... etc., etc., etc.

Si senyors, es aixís mateix, si no que per ells la familia humana es la familia seva, la propietat l' empleo que disfrutan, y la lley la del embut.

Per xó 's diuhen conservadors, per conservar-se, y tot lo demés son trons.

..

Lo cap-padre de la casta, deixant apart al nostre Cánovas, es en Mac-Mahon.

Ab la má sobre 'l pom de la xarrasca 'l trobaran sempre: sa mirada s' estén per tot lo mon; la Fransa es per ell un formiguer, los francesos son formigas, infelissos insectes, que si donan un pastant sols, moriran esclafats sota las sévas botas de montar.

¡Oh poder del géní!

Succeheixi lo que succeheixi, ell ha trobat a manera de que las miserables formigas no se l' hi enfilin pèl bigoti.

Ell convoca al país á eleccions: lo dia 16 de maig vá ferne una com un cove, y desitja coneixe l' opinió del país: per xó l' hi demana que voti.

Y aixís com nosaltres, fins per delicadesa l' hi diriam: «Tú mateix, vés que te 'n sembla; si 'u aprobas m' hi quedo, y si no t' agrada me 'n vaig,» ell que no es tant tonto com nosaltres, esclama:

—«Vota de la manera que vulgas; pero tingas entés que aquí m' estich y aquí 'm quedo.»

**

Algun maliciós s' ha recordat deque 'l mariscal Mac-Mahon vá ser un dels héroes de Sedan.

Y quan lo mariscal Mac-Mahon repeteix la seva frase favorita:—«Aquí m' estich y aquí 'm quedo,» fá notar que hauria sigut millor per la Fransa que l' hagués pronunciada, quan los prussians l' obligavan á rendirse.

Verdaderament, Wavors era 'l moment més oportú de dir: «Aquí 'm quedo,» mal que hagués hagut de quedarshi.

Are la cosa muda d' especie.

Sembla que 'l mariscal diga al país:

—Mira, juguém á cara ó créu: si surt cara jo guanyo.....

—¿Y si surt créu?

—Oh, si surt créu, tú perts.

Legalitat conservadora.

**

Tal es, tot bèn garballat, l' ánima del manifest que acaba de dirigir als francesos.

«Si surt cara jo guanyo, y si surt créu tu perts.»

Si las eleccions resultan serme favorables, anirém seguint, y endavant las atxas.

Si resultan serme adversas, l' Assamblea que vinga seguirá 'l mateix camí que la passada, y veurém qui 's cansará primer, lo país d' enviar-me Asambleas republicanas, ó jo d' enviarlas á paseig.

**

Vostés dirán ¿y aixó es un home de lley? ¿Y aquest es l' exemple de amor á la legalitat que 'l primer magistrat de una nació dona al seu poble?

Tot lo que vulgan; pero 'ls periódichs, partidaris de aquests cops, no 's cansan de disculparlo.

¿Sembla impossible, vritat? Donchs no 'ues. Son conservadors, y 'ls ditxosos conservadors tenen sempre una sortida.

Quan un ataca al mariscal per aquesta falta de respecte á las mes rudimentarias nocions de lley, observan:

—«Lo mariscal Mac-Mahon, no es un home polítich; ell no es mes que un soldat.»

Donchs ja veuran, si no es home polítich que 's deixi de políticas, y si es soldat, apa, al quartel á menjar sigrons, que altres de mes esquilats ne menjan.

**

Y 'ls francesos llegeixen lo manifest, y se 'n riuhen.

De fet, no passa dia que no 'ls ataquin, sobre tot si son republicans.

Per escrit bos insultan.

De fet, no 'ls deixan piular; res de periódichs, ni de reunions, ni de discursos, ni de posarse d' acort per elegir als diputats. Multas, presons..... y per xó se 'n riuhen.

Per escrit, després del manifest del mariscal, involuntariament tenen de passarse la má per l' esquena, per veure si son homes ó moltons..... y per xó se 'n riuhen.

Los punxan continuament, com si desitjesin ferlos perdre l' oremus, per troba' una excusa de caure'ls á sobre y esmicolarlos; y ells mes tranquils que may, per xó se 'n riuhen.

¡Ah! Es lo que diu un amich meu.

Dos vegadas han perdut la República per volerla cassar á só de tabals, sense recordarse quo á só de tabals no s' agafan las llebras ni las republicas.

Pero lo qu' es fare sí, que volen agafarla viva.

Y l' hi agafarán, diga lo que vulga 'l mariscal, y fassi lo que l' hi donga la gana.

De mes valents que 'l mariscal n' hém vistos. De pobles tant sensats y tant resoltos com Fransa, cap mes.

P. K.

FESTAS DE TOT L' ANY.

Uns diuhen que ja s' acaban y diuhen que ja se 'n van; mes senyors, aquestas festas tinch per cert que durarán

Mentres nos governi en Cánovas y sos fiels conservadors, hi haurá goigs, hi haurá tiberis, hi haurá festas, si senyors.

Com que 'ls pagos sempre creixen, y jamay los dihem prou, que 'ls que cobran ne disfrutin no 'ls hi pot venir de nou.....

Els demana que demana, y tú, boig, au, vés pagant, si tu festas no coneixes ells per tu, molt bé las fan.

Uns diuhen que ja s' acaban y diuhen que ja se 'n van; mes senyors, aquestas festas tinch per cert que durarán.

Tu repara com esclatan ¡quin color mes sá y mes roig! ¿No t' agrada contemplarlos? Si t' agrada, paga boig.....

Mira'ls, mira'ls com se 'n riuhen; tu també riurias prou, si un diná enganxés al altre y l' un sou al altre sou. Cada dia lluminarias encendrias bèn á doll, evitant que 'l pobre poble se trenqués la nou del coll

Uns diuhen que ja s' acaban y diuhen que ja se 'n van; mes senyors aquestas festas, tinch per cert que durarán.

¡Quina gent mes refelissal ¡Quinas festas mes cabals! Per ells sí, que tots los dias tots los dias son iguals.

Divertirse ab tú que pagas convocá y plegá 'l Congrés, dar noticias, desmentirlas, menjar, heuré y donar tés; fer ballar als centralistas, dar la bola als sagastins, y arreglarne cada dia professors fora y per dins.

Uns diuhen que ja s' acaban, y diuhen que ja se 'n van; mes senyors, aquestas festas, tinch per cert que durarán.

Mes no temis, si aixó dura, que jo crech que durará, com que tots som fills de mare, la téva hora arribará

Rigan ells y fassan festas, ¿que vol di aixó? No hi fa ré..... Palla, temps y paciencia, tu farás festas també

Moltas fábricas ja plegan para 'l taler..... calla 'l mall..... tu farás molt llarga festa, per la falta de treball.

Uns diuhen que ja s' acaban y diuhen que ja se 'n van, Mes jo crech que are comensan ó siro, ja m' hó dirán.

P. DEL O

Avuy ne tenim 29 y som al mes de Setembre ¡29 de Setembre! Per avuy no podem dir res més. Un recort, una llágrima, una esperansa!

Cosas de capellans:

A Darnius nos diuhen que n' hi ha un, que desde l' altar va fer saber als seus oyents, que la depravació de las familias, neix dels estudis que los mestres los hi donan.

Anyadeixen, que porta 'l seu odi als mestres, fins al extrem de haverse negat, d'as endarrera, á llibrar una certificació de bona conducta á la mestra, per la senzilla rahó de que no frequenta 'ls sacraments cada vuit dias.

¡Quina llástima que una joya com la que te Darnius, no siga cardenal, per ferlo Papa!

**

Lo rector de Sant Joan de Palamós, alguna vegada s' ha negat á assistir á un enterro, si no 'l pagavan per endavant.

Jo ja ho veig, ell deu pensar:—«Los morts no teneu res per perdre.»

La llástima es que segons diu lo ditxo:—«Músich pagat no fá bon só.»

Si son fumadors de gust, recórdinse que are han sortit uns nous llibrets de alquitran noruego que son molt bons por la salut.

Yo 'ls hi tastat y hasta 'm sembla que m' hi posat bé.

Hi ha hagut un cambi de ministre de Marina. De la noche á la mañana, ningú 'n sabia res, y 'l ministre queda cambiat. Ja 'u vehuen, tot vá bé. Fins en Cánovas juga á fet.

Lo govern exigeix alsestudians que vulgan matricularse la presentació de la cédula.

Y 'l govern no ha despatxát cédulas, sino ab molt retrás, per qual motiu la matrícula ha anat endarrerida.

Y á pesar d' aixó 'l mateix govern ha publicat un' órdre, dihent que 'l estudiant que no s' ha ja matriculat per tot lo 30 de Setembre, si vo

ferho després, tindrà de pagar dobles drets de matrícula.

De manera que per mor d' ell l' estudiant no ha pogut matricularse a son degut temps, y a causa d' aquesta falta del goberu, lo govern se recompensa a si mateix, carregant los drets de la matrícula.

Si a mi me 'n deixaven fer de negocis aixis, també 'n faria.

Ey! si no me 'n donava vergonya.

En la professó de la Mercè duya 'l pendó l' arcalde Sr. Faura.

Observa un periódich que 'l mateix Sr. Faura era un d' aquells revolucionaris que van tirar l' iglesia de Sant Miquel a terra.

Per ser arcalde bastan dos ciris.

Un ciri pel dimoni y un altre per Sant Miquel.

Diu que 'ls sagastins tornarán a las Córts aixis que las Córts tornin a obrirse.

Moraleja.—No 't fihis de paraula de dona, ni de retrahiment de sagasti.

Una noticia edificant:

«La guardia-civil del puesto de Samora (Pon-tevedra) ha capturat al presbítero D. Tomás Fernandez, com autor del assassinat de la seva vehina Ana Rosa Nuñez, a las vuit del dematí del dia 13 del actual.»

Un capellá escabextant a una vehina....

Considera ánima cristiana, etc., etc.

Reparin als conservadors francesos.

Tots diuhen que están decidits a sostenir l' actual constitució republicana.

Y no n' hi ha un tant sols que no sigui legitimista, orleanista ó imperialista.

No diré jo que no sigan puntals per sostenir-la.

Pero 'm sembla a mi, que ab uns puntals aixis, la constitució republicana cau.... en basca.

En 12 de juny de 1830, Carlos X, rey de Fransa vá publicar una allocució al país que respira-ba orgull per tots les poros.

Un mes despres, en juliol del mateix any, vá caure.

La allocució de 'n Mac-Mahon se ha publicat en lo Setembre.

Al Octubre se celebran las elecciones.

¡Un mes!

¿Hi haurá a Fransa un Carlos XI?

Visquem y veurém.

La por nos ha impedit fins ara 'l parlar del casament del rey.

Pero 'ns haurán de permetre, per enterarlos de alguna cosa, que copiem las següents paraulas de un periódich ministerial:

«Se ha rebut a Madrid una carta de D. Francisco de Asis de Borbon, opositantse l' casament de D. Alfonso ab la infanta Mercé, y probablemente en una reunió de familia que 's celebrará en l' Escorial, la reyna D. Isabel donará algunas explicacions.»

«A pesar de l' oposició de la reyna Isabel y de la de D. Francisco, y a pesar de la oposició que tota la aristocracia de la sanch fassa al projectat enllás, S. M. celebrará son casament en jener próxim, ó lo mes tart a últims de febrer.»

Vajin enterantse.

En un poble de la provincia de Jaen, lo rector y l' arcalde han batejat per forsa y d' amagat del seu pare, a dos fills de un protestant.

Avants se deya:—Per forsa 'ls penjan.

Donchs are direm:—Per forsa 'ls batejan.

Los conservadors francesos han condemnat a n' en Gambetta, y no han volgut admetre la apelació que havia presentat.

Gambetta pagarà una multa y anirá a la presó.... Y desde la presó ¡ahont anirá en Gambetta?

Mes nos estimariam ser d' ell que del mariscal.

Diu un periódich conservador de Fransa.

«Com la diversitat de opinions es la part flaca de la nostra situació, en lloch d' ensenyar nestras banderas crech que aquet es lo moment de amagarlas, porque ni 'l país ni la Europa las vejan.»

Si, si, ja la poden amagar tant com vulgan. ¡Qué mes banderas y pendons qu' ells!

Diu un telégrama de Roma que 'ls cardenals han acordat elegir a un papa vell.

No hi veig cap inconvenient.

Pero francament, jo 'm creya que quan se moria un papa, l' Esperit Sant inspirava la elecció del altre.

Y quan Pio IX 's mori, ja saben que dirá l' Esperit Sant?

Diu la *Correspondencia*:

«Aquí no passa res.»

Aixó no és prou exacta. Aquí passen moltes coses que no haurien de passar.

Por exemple: passa 'l bou per bestia grossa y 'ls conservadors per bons governants.

Aviat se publicarà un decret restablint los portagos.

No voldria mes que un quarto per cada re-nech que dirán los carreters.

Lo manifest de 'n Mac-Mahon va fer baixar la bolsa 70 céntims.

Ara diuhen que 'n prepara un altre

Senyora bolsa, preparís.

**

Del manifest de 'n Mac-Mahon diu que se 'n tirarán 14 milions de exemplars.

Los manifestos aixis me fan l' afecte de la mala herba, que s' estèn molt.

¡14 milions de exemplars!

Avis als tenders.

No viadrán mal per embolicar cansalada.

Per los adornes que aquets dias han tret los carrers, bé mereix una menció especial lo carrer Nou de la Rambla,

Calculin l' extensió del carrer y veurán que ls vehins han fet mes de lo que podian.

Y aixó que desde que 'ls conservadors nos manan, no 's queixan pas per massa richs.

SONET.

DEDICAT ALS PARTIDARIS DE LAS EES.

▼lli vá ser ahont en nit molt clar ▼
▼rgentat lo brancatje per la llun..... ▼
▼lli, sobre aquell marje fet ja run..... ▼
▼lta ditxa gosà má ment avar..... ▼
▼h sil ja te 'n recordas nena encar..... ▼
▼lli hi jahuen las pedras una a un..... ▼
▼hont en ocasió tant oportun..... ▼
▼costals vam gosar ditxa tan rar..... ▼
▼b dolsos llasos com la mel novell..... ▼
▼l peu de aquella branca bonicoy..... ▼
▼rrambats com ja may dirá cap lletr..... ▼
▼ll varem estar ab pler y joy..... ▼
▼lli 't vaig donar jo lo que 'l front seil. ▼
▼lli vá ser, allí que etcetra etcetr..... ▼

LLEIG F. y C.ª

A l' exposició de bestias establerta davant del colégi de Sant Antoni, donavan un premi al qui presentés una colecció de burros, mes numerosa.

¡Quina llástima que 'ls pares escolapios no vajan obrir las portas dels seus estadis!

En lo mateix siti s' hi troban dos cassadors:

—¡Y donchs que no has dut a la Faluga? Es una gossa, que créu se 'n hauria endut lo premi.

—Ca, ca, no estich per premis. No n' estaria poch de fresch si arribaban a darli la medalla.

—Ay, ay, ¿per qué?

—Home, tu sabs que are veyent un gos qual-sevol las llebras ja s' espavilan.... figúrat lo que farien si vejessin que se 'ls acosta un gós premiat!

Lo nou ministre de Marins 's diu Pavia.

¡Pavia!

No sè: tal vegada en Cánovas tinga intenció de disoldre alguna cosa.

Lo Terso ha ofert a la Rusia 16 mil homes manats pèl cabecilla Boet.

¡Homes ó carlins?...

Carlets, esplicat, que la cosa no es pas igual.

En las carreras de velocípedos, va emportarse'n lo premi, un que tenia la roda mes grossa que 'ls altres.

Ja se sab.

Los peixos grans se menján als petits.

Y 'ls velocípedos també.

Sobre tot quan los que disposan unas festas son curts de vista.

L' Ajuntament ha acordat regalar l' aygua per l'us domèstich al rector de Sant Just.

Per mes que siga, de Sant Just aixó de just no 'u es.

Y además que si fent aquest regalo ha guanyat l' Ajuntament alguns dias d' indulgencia, no crech pas que l' hi bastin per redimirse del pecat de regalar una cosa que bèn mirat no es seva.

Are estém en plé temps de la cassa, y no vindrán mal un parell de quentets de cassadors.

—Tú, deya un aficionat a menjar llebra, a un amic seu cassador: si 'n trobas alguna deixamela coneixe.

—Esta bè, respongué 'l cassador.

Al dia següent:

—¡Y la llebra?

—¡Qué? ¡No l' has rebuda?

—No senyor.

—Donchs mira, no será per culpa méva, porque ahir encare no vaig véurela vaig dirli:—«Vesten llebra, vesten a casa del meu amic, que vol coneixe't, Códols, 18, 3.er»

Un cassador carregava l' escopeta. Un company seu vá dirli:

—Pero home, que no véus que t' has descuidat de posarhi perdigons?

—No n' hi poso may. Cap de cassa mort ab perdigons ja te 'l regalo....

—¡Y aixó?

—L' any passat menjantme una perdiu, se'm vá clavá un perdigó entre los dents, que per poch me costa una barra.

**

Jo vaig ab l' escopeta acompanyat de un amic meu y 'l seu gos.

Lo gos no fá mes que acostarse'm.

—Escolta, ¿sabrias dirme que té aquesta bestia que no fa mes que olorarme?

Ja veurás ell es un gos molt bó; y com tu ets periclista y sent l' olor de la ploma.

En l'any 78 hi haurá a Paris l' exposició.

Tot lo que vulgan.

Pero jo crech que pèls conservadors y pel mariscal la gran exposició ha comensat desde l' moment que han publicat lo decret convocant las elecciones pel 14 de Octubre.

La música de ca la ciutat sempre oportuna.

Mentres descubrian lo retrato del eminent jurisconsult Fontanella, tocava unas habaneras.

«Ay Fontaneya, neguito mio

ven a mis brazos por compasion,

y ¡ay Jesús! calma mi desvario

y ¡ay Jesús! alivia mi corazon.»

A Ruzafa, prop de Valencia, está a punt de inaugurarse un assilo de párvulos.

Y esclama un periodich:

«Vaja que ja 'ls centralistas tindrán casa.»

Diu un telégrama:

«Escasi segur lo nombrament del Sr. Surra Rull pera la Direcció del Tesor.»

¡Pobre Tesor! ¡Quina surra l' hi darán!

Frasse de un pintor:

—«Jo senyors, soch tant partidari del color, estich tant plenament afiliat a l' escola colorista, que fins quan me fá cremar, faig blaus a la dena.»

Com que ja fa temps que 'ls rusos y 'ls turchs se degollan sense moure's del mateix puesto, y la guerra no s' acaba, ni a n' aquest pas s' acabarà, jo proposo una cosa.

Que 's dongan quinze dias ó un mes de temps; que vajan matantse, y 'ls delegats de las potencias aniran contant escrupulosament los homes fora de combat que hi haja per l' una part y l' altra. Qui haurà perdut mes gent, serà l' vençut.

O millor seria encare, mes natural y mes just que 'l Sultán y 'l Czar se piquessin las crestas, *mano á mano* y á veure qui fora 'l gall que quedaria viu.

CANTARELLAS.

Jo 't parlaré ab la mà al cor, si vols franquesa, franquesa..... mes avants de serte *franch* vols dexarme una *pesseta*?

E. X.

Després del hivern, l' istiu; després de un any vé un altre any; ¿Y després de mi nineta qui 'l teu cor ocupará?

E. X.

En un confessorari, diu lo confessor: —Germá ¿quan temps fá que no heu anat á confesarvos?

—Tretze anys.
—¿Alsa amigo! No 'n sabréu pocas de cosas!
—¿Si? Donchs miri, are no sabrá res.
Lo penitent s' aixeca y desapareix.

Un pagés anava montat á las ancas de un burro.

Un jove bromista, agafa la bestia pèl ronsal, la detura, y encarantse al pagés, l' hi diu, plantantseli al davant:

—Company, ¿Com es que 'us quedéu tan endarrera? ¿No veyéu que si anéu á algun puesto, hi arribaréu tart?

Y 'l pagés respon:
—Ja veurás noy: com mes endarrera vaig, mes tros de burro tinch al davant meu.

EPIGRAMAS

A l' Agnés, de nou casada ab l' óptic Mr. Durand, sas amiguetas solteras van dí al véurela passada:
—Noya, no treballis tant; tot lo dia fas *ulleras*.

LL. LL.

—Corneli, escolta 'l meu prech
ó 'l deshonor l' amenassa.
—Aixó es un mica massa:
Salvador, dich lo que dech:
sense una mostra no 'u crech...
—Dius que no 'u creús?
—Dich que nó!
—Donchs mirat aixó....
—Peró....
no basta un botó de pasta....
—No es de pasta, y per xó basta:
«per mostra basta un botó.»

B.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Zambomba, Juan de l' Os y Que hi fás.
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com tampoch podém aprofitar lo que 'ns envian los ciutadans Vilerna, Poca Rosca, Parsel A, Matafochs, Manel Guixa, Flatos, Josepet, Plat de Miquiarsons, Cul-d'olla, S. de Granollers, J. R. V., M. D., Arros, Llagosta, Tronera, Charriera, Jean y Tuyetas, Ciutadá Número tant, C. Pugimé, Anton Pipeta, Ninot, S. P. Q. R., y Noy Titet.
Ciutadá Tonet Tarragoní: Insertaréu la tortura y 'l triangul.—Constantino Plá: Idem, lo logogrifo.—Zambomba: Igual que 'l logogrifo y una cantarella.—Mister Repica: Idem, lo seu logogrifo.—R. Riús: lo que vosté 'ns refereix es massa personal y d' escàs interés pèls lectors de la Campana que no sigan d' aquesta locali-

tat.—Pebrot escalibat: Publicaréu lo logogrifo y 'l quint numerich.—R. Picolis: Lo logogrifo y quadra es massa extens.—Onofre Buscas: Hi ha alguns consonants agafats pèls cabells.—T. Petrus de V.: Ja hem i sertat lo quento.—J. Florit: Lo que vosté 'ns conta es molt cert; pero de-graciadament ha sigut tant general, que 'ls cassos semblants omplirian tot un número de la Campana.—Pep Nen; No pot insertarse mes que un trenca-cervells.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. PROBLEMA ARITMETICH.—10 pressechs á 3 quartos; 10 á quarto y mitj, y 20 á 2 quartos, total ne tregué 10 rals y ni costarén 5.
2. LOGOGRAFICH ARITMÉTICH.—*Florencia—Carolina—Col—Africa—Canari—Felicia—Oli—Roca—Cafre.*
3. SINONIMIA.—*Quim.*
4. TRIANGUL. M O N A S
O N A S
N A S
A S
5. XARADA I.—*Can-to-na-da.*
6. IDEM II.—*Car-me-lo.*
7. ENDAVIDALLA.—*Quin—qué.*

Ha endavinat totas las solucions ciutadans Joan del Os; n' han endavinadas 5 los ciutadans Franco-espanyol, Tonet Tarragoní y Noy de'n Bruquil; 4. S. de Granollers; 3, Trençalós, Sabater ampla y M. R.; 2, Constantino Plá y Josepet; y 1 no més Flatos..

PROBLEMA ARITMETICH.

Preguntant á un propietari quantas quarteras de grá havia cullit aquest any, me respogué:
—Multipliqueu lo producto de cada quartera de sembradura pèl producto total, y 'l resultat, dividit pèl número de quarteras sembradas, multiplicat per l' import en pessetas que hi tret de cada una, te donará un cocient igual al producte y al import dit de cada quartera, sent ademés la suma que hi tret de tot lo grá cullit, de 112 unzas y mitja.

FLUVIOLET.

ANAGRAMA.

M' escriu la senyora Tot desde una *tot* molt petita. que cuidi be á la conxita, qu' es filla de son nebot; que no l' hi *tot* lo menjar, perque sab que no l' hi proba, que *tot* y cusi sa roba y la duga á passejar.

SERSITIVA.

TRENCA CLOSCAS.

Dada una lletra anteposara 'hi un' altra y tindréu un animal; á las dos una tercera y per si sou soldat tindréu una prenda de l' uniforme, un' altra y si en lo joch de cartas es trufó guanyareu, un' altra en fi y hauréu trobat lo nom dels que professan una religió diferent de la nostra.

J. V. DOMINGO.

SINONIMIA.

Vml esplicarte, company l' hassanya que ahir vam fer ab un noy del meu carrer, que hasta cert punt es estrany.

Una *total* de bellut á comprar varém anar; dos quartos nos van sobrar dels diners que haviam dut. Y ab dos quartos-repelats una *tot* ne varem beure, y á un banch nos varem asseure, perque éstavam molt cansats. Mes amichs, com soch tant fort. al sentí una *tot* tocar, á una *tot* vaig invitar per ballar, ¡y ab quin primor!

MIL HOMES.

XARADA

I

«Mira tú qu' es un bon *hu* que la *dos* sigui una lletra y la *tres* sigui una nota, y que juntas *dos* y *tersa*

formin una roba fina que 't sol tocar molt l' esquena.»
M' esplicava aixó una noya molt *hu-cinch* y bufoneta, que tenia lo cabell de pur *quatre* y grossa *trenas*, ab dos rosas que portaba en las sévas dos galletas, tant rojetas com la gorra del *tot* d' esta xaradeta.

A. R.

II.

A una grossa *tot* estimo. per cert de bona *dos-quarta*, que fa mes un ella sola que la *tres-dos* que despaxa.

TRAPOLL.

GEROGLIFICH.

Qui
T
TTTTTTTTT
no
T
TTTTTTTTTTT
T
AMEN

CALENDARIOS AMERICANOS.

Grande y variado surtido de almanagues para 1878 iluminados al cromo. ilustrados con elegantes dibujos, incrustaciones y dorados, al infimo precio de 4 reales. Mas sencillos á 2 rs.—De gran tamaño para escritorios y oficinas, elegantísimos á 12 rs.—Para niños á 2 rs.

A los compradores al por mayor y correspondientes se les otorgará grandes rebajas segun la importancia de los pedidos.

Dirigirse á la Librería Española de I. Lopez Rambla del Centro, 20—Barcelona.

DISCURSOS DE CASTELAR

pronunciado en el Congreso durante los años de 1876 y 1877.—

CONTRA

el mensaje de la corona,—el proyecto de ley constitucional,—el voto de confianza al gobierno,—proyecto de ley provincial y municipal a política del gobierno,—el proyecto de ley electoral, y espulsion de Francia de los señores Ruiz Zorrilla, Lagunero, Muñoz y demás demócratas.

A FAVOR

de la libertad religiosa,— de enseñanza,— y del servicio militar obligatorio.

Forma un tomo en 8.º de 328 páginas con el retrato del autor y vale solo 4 rs. en Barcelona y 5 fuera por razon de portes y franqueo.

Tambien se vende en la Librería Española, Rambla del Centro, 20.

Imp. de Gorchs, Villegas y C.—Palayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.